

Tavaly óta megkétszereződött a szegénységi bizonyítványt kérők száma

(A Delmagyarország munkatársától.) A városháza legforgalmasabb hivatala az előjárósági hivatal, ahol a szegénységi bizonyítványokat adják. A második emeleti hivatal előtt állandóan nagy tömegek táboroznak, akiknek valamilyen célra szegénységi bizonyítványra van szükségük. Az ilyen bizonyítvány megszerzése azonban nem könnyű dolog. A hivatalnak nyomozók állanak rendelkezésére, akik a jelentkezők vagyoni helyzetét kutatják. Ha a jelentkező havonta 60 pengőnél többet nem keres, megkaphatja a szegénységi bizonyítványt. A tanyaiaknál 45 pengőnél nem szabad nagyobb jövedelmüknek lenniük. Jellemző, hogy még ilyen feltételek mellett is naponként 30–40 szegénységi bizonyítványt állít ki a hivatal, tehát egy év alatt 15 ezer darabot.

Egy évvel ezelőtt a városi lakosságnál 90 pengő jövedelmet kellett igazolni. Amikor ezt a jövedelmi határt 60 pengőre szállították le, azt hitték, hogy a kérelmezők száma ennek megfelelően le fog esni. Ezzel szemben az történt, hogy a kérelmezők száma a múlt esztendőhöz képest szinte megkétszereződött, ami ugyan csak arra mutat, hogy a múlt év óta a vi-

szonyok lényegesen rosszabbodtak.

A hivatalban elmondották, hogy leginkább kórházi és orvosi kezelésre kéri a szegénységi bizonyítványt, igen sokan azonban peres ügyeiket akarják szegénységi jogon elintézni. A hivatal a kérelmeket a legrövidebb úton elintézi, a szegénységi bizonyítványt 2–4 napon belül kiadja.

— Ma már nem szégyen szegénységi bizonyítványt kérni — mondották a hivatalban. Sőt olyanok is igyekeznek bizonyítványra szert tenni, akiknek erre jogcímük nincs. Nem egy esetben előfordult, hogy többszörös háztulajdonos jelentkezett és igen méltatlankodott, amikor megtagadtuk tőle a bizonyítványt...

Beszélgettünk a hivatal előtt várakozókkal is.

— Öt gyermekem van — mondotta az egyik várakozó — és havonta 75 pengőt keresek. Ezen az alapon nem kaphatok szegénységi bizonyítványt... Mennyivel jobb helyzetben van például az az ember, akinek — csak 60 pengő fizetése van, de ezzel szemben nincs felesége és öt gyermeke...?

FARSANGRA csipkét, tüllöket, diszcsattokat
legnagyobb választékban POLÁK TÉRTVEKÉKNél 174

A VILÁG TRÓNJA

Amikor királyok érkeznek a Vatikánba

Amikor a Szent Damasus-kapu hátsó arkádjai alatt izgatottan tart szemlét a díszbe öltözött nemesi testőrök és svájci gárdisták fölött a szolgálattelévő kamarás mindenki tudja a Vatikánban, hogy külföldi uralkodó érkezik a pápához. Az előkelő vendéget rangjának megfelelően fogadják. A hosszú folyosókon magasra tartott alabárdokkal állanak őrt a gárdák tagjai. A pápai család feje, örmintenciája Caccia Domnioni Camillo teljes díszben ott áll a Sala Clementina bejáratánál. A menetet az arannyal himzett öltözékben fsezesen lépkedő kamarás vezeti sorba következnek aztán a gálát viselő nemesek, az alabárdos, vértékbe öltözött svájciak, köztük halad összes rendjeivel frakkban, vagy egyenruhában a vendég. Ha hölgy az illető, ruhája olyan, aminőt ilyen alkalomra a Vatikán etikettje előír: talpig fekete öltözkék, hosszú ujjakkal és fekete keztyűvel... Semmi ékszer és semmi dísz...

A pápa rendszert a „sala del trionetto”-ban, a kis trónteremben fogadja előkelő vendégét. Ide elkísérheti uralkodóját még a kísérete is. A kis trónterem közepén bordó selyem baldachin alatt áll a pápai trón. Jobbra és balra trónszerű székek. A katolikus uralkodók kézesókkal üdvözlik a pápát és letérdelnek előtte. Nem katolikus uralkodóknál a kézesók elmarad és a térdeplést térdmeghajlás helyettesíti.

Minden ceremónia pontosan elő van írva. Külön kongregáció: a „Santa Congregazione Ceremoniale”, amelynek tizennyolc bíboros tagja van, ügyel gondosan a legaprólékosabb részletekre is. A kongregáció titkára: monsignore Nardone Beniamino intéz személyesen mindent.

Az uralkodót a pápa rendesen néhány perc múlva dolgozószobájába invitálja. A bizalmas beszélgetés itt mindig négy szemközt történik. Ezeknél a megbeszéléseknél senki nem lehet jelen. Még a pápa titkára sem... A beszélgetés után a pápa rendesen fogadni szokta ma-

gas vendége kíséretét. A beszélgetés alatt a dolgozószoba előtt vigyázzban áll a díszőség...

A konkordátum aláírása óta XI. Pius kihallgatáson fogadta: az olasz királyt és királynét, az olasz trónörökös párt, a belga királyi párt, a luxemburgi nagyhercegnőt, Monaco fejedelmét, a bolgár királyi párt, Alfonzot, Manuel portugál exkirályt, a bajor Rupprechtet, a svéd királyt, Württemberg és Szászország volt fejedelmét, rajtuk kívül a Habsburg-családnak egész sereg tagját. A detronizált uralkodóknak ugyanaz a tisztelet járt ki, mint az aktív uralkodóknak. A Vatikán a detronizációkról nem vesz tudomást.

Az uralkodóknak kijáró tisztelettel fogadta XI. Pius két ízben is IV. Károly özvegyét. Zita özvegy királynét. A nyilvánosság csak arról az audienciáról tud, amelynek az elmúlt októberben volt színhelye a pápa dolgozószobája. Teljes inkognitóban már két évvel ezelőtt is járt Zita a Vatikánban. Kihallgatásáról a „maestro di camera” és a svájci gárda parancsnokán kívül még a Vatikánban sem tudott senki. A Via Giulia egy apácakolostorában szállott meg akkor Zita és pápai kihallgatása közel két óra hosszat tartott. A monarchia utolsó uralkodójának özvegye a Vatikánban egyenesen a Quirinálba ment.

Az uralkodókon kívül egész csomó herceg, hercegnő kereste fel az utolsó esztendőben a pápát, de exotikus országok fejedelméi is jártak a Vatikánban. Tisztelegtek a szent atya előtt az abessziniai nyégus és a japán trónörökös is... Nekik is teljes, egészében kijárt az uralkodókat megillető tisztelet.

Ideg n államférfiak, miniszterelnökök, miniszterek és előkelő diplomaták fogadása majdnem hasonlóképpen történik. Az etikett itt kissé le van egyszerűsítve. A Damasus-udvarban hiányzik a kíséretből a svájci őrség. A pápa nem a trónon ülve fogadja őket, hanem a dolgozószobájában, ahova a szolgál-

lattevő kamarás kíséri be az államférfiakat. Még a nem katolikus államoknak Rómában megforduló diplomatái sem utaznak el innen, hogy ne jelenjenek meg magánkihallgatáson a Szentatyánál, aki a véleményéből nem csinál titkot. Von Papen sohasem fogja elmesélni, hogy mit mondott neki a pápa...
Pál Jób.

A hősi emlékmű terveit kiállítják a kulturpalotában

(A Delmagyarország munkatársától.) A hősök emlékének megőrzésére — mint ismeretes — hat művész pontosan harminc tervvázlatot és modellt mutatott be a városházán, a pályatervek felülbíráására alakított bizottság azonban nem tudta kiválasztani a legmegfelelőbbet. Dr. Pálffy József polgármester helyettes a bizottság javaslatára úgy határozott, hogy a tervekből kiállítást rendez az iparostanonciskolában és a közönségnek is bemutatja a különböző elgondolási terveket. A kiállítás anyagát már át is szállították az iparostanonciskolába, a kiállítás megnyitására azonban még nem került a sor, sőt úgy alakult a helyzet, hogy ezen a helyen nem is nyílik meg a kiállítás.

Az emlékbizottság tagjai körében felmerült ugyanis az a kívánság, hogy a város ne az iparostanonciskolában, hanem a Kulturpalotában egy erre a célra alkalmas termében állítsa ki a pályaműveket. A polgármester helyettes teljesítette a kívánságot és intézkedésre megkezdte az anyag átszállítását a Kulturpalotába, ahol az emlékbizottság január végén helyszíni ülést tart, ismét átvizsgálja az egész anyagot, azután pedig megnyitja a kiállítást a közönség számára.

Itt említjük meg, hogy Sebestyén Endre, az ismert nevű szegedi tervező-művész érdekes és figyelemreméltó beadványt intézett az emlékbizottsághoz. Beadványához 15 tervet mellékel, de bejelentette, hogy terveivel nem kíván versenyezni a pályázó művészekkel, csupán azt kívánja dokumentálni, hogy a rendelkezésre álló összeg keretében hogyan állíthat Szeged monumentális emléket a háboruban elesett hőseinek. Beadványában ezután a következőket mondja:

— Bemutatott terveimben csupán az építőművészeti elgondolást adom, a szobormű csak helyét jelöli a kivitellel megbízandó szobrász alkotásának. Ha egy köztéren szabadon álló emléket akarunk létesíteni, ahhoz a rendelkezésre álló összegnek mintegy háromszorosa volna szükséges. E felfogásom igazolására utalok a most készülő 45.000 pengős makói Náray-szoborra és a csatolt pályázati kiírásra, mely szerint még Sárvár közűsége is csak egy közútnak, mint meglevő objektumnak felhasználásával tudja a hősök emlékének megőrzését Szegedéhez hasonló költséggel megoldani. Nézetem szerint a kivitellel szánt összeget pontosan meg kell határozni és a pályatervek bírálatánál alapszabálynak kell tekinteni. Ha nem akarjuk, hogy a pályázat eredménye csak egy szép művészi álmra épült ígéret maradjon, amelyet a mi kevés pénzünkkel megfelelő méretekben csakis talmi anyagból lehetne megvalósítani, úgy követnünk kell a főváros és külföld nagyvárosainak példáját. Itt a hősök emléket egy meglevő monumentális építménybe foglalták, úgy, mint egy ékszer kövét. Illy módon aránylag kis költséggel örökítették meg a hősök emléket és jelentőségében mégis kiemelték a közéleti nagyságok emlékszórai közül. Európai viszonylatban is ritka szépségű hely volna a szegedi hősök emlékének a városháza középső kapuzéboja. Az a távlati kép, melyen ezt a gyönyörű barokk kapuzatot felvázoltam az előtte most készülő Klebelsberg-kutalt és az esetleg ide kerülő Klebelsberg-szoborral együtt, csak halvány kontúrjait adja annak a ritkaság városképnek, mely idegenforgalmi szempontból is egyik főérdekesége lesz városunknak.

— A fogadalmi templom előtt úgy, mint a pécsi székesegyháznál az ismeretlen katona emlékkövét a templom előtt annak főtengelyébe helyezném el. A környezet áhítatkeltő monumentalitása és az ünnepségek tartására páratlanul alkalmas körülfalazt tér, olyan értékű adottságok, amelyek Szegednek még inkább elcsúsztatják a felekezeti érzékenységet, mint Pécsét.

Sebestyén Endre beadványában felveti azt a gondolatot is, hogy az emlékművet — tisztán építészeti alkotásként — klinker-téglából is fel lehetne állítani.